

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslagene og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sættes til forhandling under ét.

Forhandling

Lars Løkke Rasmussen (V):

Jeg vil her ved andenbehandlingen af dette lovforslag om såkaldte regelforenklinger på arbejdsløshedsforsikringsområdet sige, at vi i Venstre er stærkt forundret over, at regeringen har valgt nu at indrette dagpengereglerne ved hjælp af den yderste venstrefløjs stemmer.

Ved førstebehandlingen for ganske nylig advarede vi arbejdsministeren meget imod det, for det er jo at sende et signal af sted om, at den megen tale, der har været – også langt ind i regeringspartierne – om, at der er brug for mere dybtgående og gennemgribende ændringer i dagpengesystemet, er hul tale.

Mere forundret bliver man så, når man noterer sig, at det forslag fra arbejdsministerens side, som reelt skulle finansiere forenklingerne, nu pilles ud på forslag af Enhedslisten og SF.

Jeg vil gerne spørge arbejdsministeren, om arbejdsministeren er bekendt med den undersøgelse, som Danmarks Statistik har gennemført, som er offentliggjort i Jyllands-Posten den 11. maj 1995, og hvoraf det fremgår, at kun 18 pct. på supplerende dagpenge reelt er jobsøgende, og videre spørge arbejdsministeren, om arbejdsministeren mener – hvis ellers den undersøgelse står til troende – at det er rigtigt at haste et lovforslag gennem Folketinget, hvorefter man reelt udvider mulighederne for de dagpengemodtagere, der er på supplerende dagpenge, altså gennemfører ændringer, der reelt ikke er forenklinger, men udvidelse af en gruppe dagpengemodtageres rettigheder, således at en større gruppe dagpengemodtagere nu permanent kan indrette sig på at leve af supplerende dagpenge.

Pia Christmas-Møller (KF):

I direkte forlængelse af den tidligere taler vil jeg gerne spørge CD's folketingsgruppe og Det Radikale Venstres folketingsgruppe, om det, vi nu ser, er de første spirer til noget, der for alvor vil bære frugt til efteråret, nemlig ved at Socialdemokratiet får held til at dirigere de to små borgerlige partier i en arbejdsmarkedspolitisk retning, hvorefter Enhedslisten og SF skal bære tingene igennem.

Det er det, vi ser med dette og det forrige forslag. Arbejdsministeren har intet sagligt argument for at drive dette forslag igennem Folketinget her og nu. Der er ingen væsentlige regelforenklinger, som ikke ville kunne afvente efterårets større manøvrer.

Jeg vil gerne spørge: Er det CD's fortjeneste, at man således lader sig drive rundt i manegen af en socialdemokratisk arbejdsminister, som har sin egen dagsorden, og som søger flertal til venstre i salen på dette fundamentalt vigtige område, nemlig arbejdsmarkedsområdet og dagpengesystemet?

Har alle de flotte taler, vi ser refereret rundt omkring i dagspresse og medier fra økonomiministeren, den radikale partileder, men også fra visse repræsentanter for CD, overhovedet intet på sig? Er det kun til udvortes brug i den hensigt, at man så stille og roligt kan lave arbejdet på de socialdemokratiske præmisser her i Folketinget, for det er nu engang så dejligt nemt og behageligt at drive tingene igennem med stemmer, der velvilligt stiller sig til rådighed fra venstre side i salen?

Er det et signal, vi skal opfange som et varsel for efterårets forhandlinger? Jeg vil meget gerne have svar fra CD's folketingsgruppe og fra Det Radikale Venstres folketingsgruppe.

Aage Frandsen (SF):

Da dette forslag var til første behandling, tilkendegav vi, at når det drejer sig om regelforenkling, er vi klart tilhængere af at gennemføre den.

Det er klart, at hvis der er forslag, som måske nok kan indebære forenklinger, men som vi synes er klare forringelser for de arbejdsløse, så er vi ikke med på det. Men vi sagde ved den lejlighed, at de sytten af forslagene var vi tilhængere af, fordi der var tale om forenklinger, og der var ikke tale om forringelser. Og så sagde vi, at det attende, som måske nok var en mindre forenkling, men en forringelse, kunne vi ikke være med til.

Det, som vi har set ved denne lejlighed, er, at når det drejer sig om om forenklinger, så er det for Venstre og De Konservative tilsyneladende sådan, at forenklinger skal være identiske med forringelser, og det vil sige, at hvis ikke en forenkling også indebærer en forringelse, er man ikke med på at gennemføre den. Så er det vel meget fornuftigt, at arbejdsministeren ønsker at gennemføre forenklinger med det flertal, som der er i Folketinget, og det kunne altså lade sig gøre for de sytten forslags vedkommende, og vi